क्षाण्कादिक्रमेख वायुक्त्पद्यते एवमन्निः एवमापः एवं प्रथिवी एवं घरोरं सेन्द्रियमित्येवं सर्वेमिदं जगदण्भ्यः सम्भवति । अणुगतेभ्यस रूपादिभ्यो द्वां सुकादिगतानि रू-पार्दीन समावन्ति तन्तुपटन्यायेनेति काणादा मन्यन्ते । तत्रे दमभिधोयते वियोगावस्थानां तावद्णूनां संयोगः क्रमीपेचोऽभ्युपगन्तव्यः क्रमेश्तां तन्त्वादीनां संयोगद्रश्नात् । क्रमण्य कार्ये त्यां विभिन्नं किमयायुपमन्यम् स्रमध्युप-गमे निमित्ताभावाद्माणुषाद्यं कम्मं खात् । खाय पगमेऽपि अद् प्रयत्नोऽभिघातादिवी ययादृष्टं किमपि कर्माणीनिम-त्तमध्युपगत्येत तस्यासम्भवाद्येवाण्ष्वायं सम्मेस्यात् न हि तस्यामनस्यायामात्मगुषः प्रयतः सन्धनित घरोराभानात् । चरोरप्रति डे चि मनसातामन मं योगे **स**त्यातागुणः प्र-यतो जायते । एतेनाभिषाताद्यपि इष्टनिमित्रं प्रत्या-ख्यातव्यम् । सर्गीत्तरकातं हि तत्सवे नाद्यस्य कर्माणो निमित्तं सम्भवति । अधाइष्टमाद्यस्य कम्मेणोनिमित्तिन-लुच्छेत तत्युनरातासमाविवा खादणुसमाविवा उभय-यापि नाडर्षानिसत्तमणुषु नर्मावनत्येत्रत अडप्टसाचेतन-त्यात् । नहाचेतनं चेतनेनानिधिष्ठतं खतन्त्रं प्रवर्त्तते प्रव-र्त्तयति वेति साङ्घ्रपरीचायामभिह्तिम्। स्रात्मनशास-त्पन्नचेतन्यस्य तस्यामनस्यायामचेतनत्वात् । स्रात्मसमना-यिवाभ्य पगमाच नाइष्टमण्यु कर्माणीनिनित्तं खात् अस-म्बन्धात्। अरहस्वता प्रक्षेणास्यणूनां सम्बन्ध कृति चेत् सम्बन्धसातत्वात् प्रवित्तीसातत्वप्रसङ्गः नियासकान्तराभा-वात्। तदेवं नियतस्य कस्यचित् कमा निमित्तस्याभावा-द्वाणुष्याद्यं त्रमा सात् कमा भावात् तदिवस्त्रनः संयोगो-भ खात् संयोगाभावाच्च तद्विबन्धनं द्राणुकादि कार्यजातं म खात्। संयोगवाणोरणुन्तरेण सर्वीताना वा खादेनहे-शेन वा, सर्वाताना चेद्वपचया तुपपत्तेरणुमाल त्वप्रसङ्गोदष विपर्यं यप्रसङ्गच प्रदेशवतोष्ट्रयस प्रदेशवता द्रव्यान्तरेख संयोगस्य दृष्टलात्। एकदेशेन चेत् सावयवलप्रसङ्गः। परमाणूनां कल्पिताः प्रदेशाः स्युरिति चेत् कल्पितानाम-वस्तुत्वादवस्त्वेव संयोग इति वस्तुनः कार्यस्थासमवायि कारणंन स्वात् असित चासमर्वायकारणे ह्यणु-कादि कार्यद्रव्यं नोत्पद्येत । यथा चादिसर्गे निमित्ताभावात् संयोगोत्पत्त्ययं कमे नाणूनां सन्धवति एवं महाप्रलयेऽपि विभागोत्पत्त्यवें कर्म नैवाणूनां सम्भवेत्। न हि तत्रापि किञ्चिन्यितं तन्निमित्तं डटमस्ति। ऋडडमपि भोगप्रसिद्ध्यधंन प्रजयप्रसिद्ध्यर्ध-

मिति अतीनिमित्ताभावाझ खादणूनां संयोगीव्प-त्यधं विभागोतात्त्व्यर्वेञ्च कर्म । चतत्र संयोगविभागायत्त्रयोः सर्गप्रखययोरभावः प्रसच्चेत । तसाद्वुपपचीऽयं पर-माणुकारणवादः। "समवायास्युपगमाच सास्यादनवस्थितेः" स्त व्समवायाम्य प्रममाच तदमाव इति प्रक्षतेनाणवादिनरा-करणेन सम्बध्यते । द्वाभ्याञ्चाणभ्यां द्वाणुकतत्पद्यमान-मह्यन्तभित्रमणुभ्यामण्वोः समवैतीत्रस्युपगस्यते भवता न चैवमभ्युपगच्छता प्रकातेऽणुकारणवादः समर्थिवतस्, क्वतः ? साम्यादनवस्थितेः। यथैव द्याण्भ्यामत्यन्तभिन्नं सत् द्वारण्कः समवायजन्योन सम्बन्धेन ताभ्यां सम्बध्यते एवं समवा-योऽपि समवायिभ्याऽत्यनिभन्नः सन् समवायत्व च सेनान्ये नैव सम्बन्धेन समदायिभिः सम्बध्येत खत्यनभेदसास्यात् ततः व तस्य तस्यान्योऽन्यः सम्बन्धः कलायितव्यः इत्यनवस्थाः प्रस-ञ्चेत्। नन्ति प्रत्ययपाद्यः समवायो नित्यसम्बन्धरः समदायिभिगृद्यते नासम्बद्धः सम्बन्धान्तरापेत्री वाततत्र न तखान्य: सन्बन्धः बत्यतिययोयेनानवस्था प्रसच्छेत । ने-त्व्यते । संयोगोऽयोवं सति संयोगिभिनित्वसम्बन्ध ए-विति समदायदद्वान्यं सम्बन्धभपेचेत । खयार्थान्तरलात् संबोगः सम्बन्धान्तरमपे चते, समनाबोऽपि तहाँ-र्थान्तरत्वात् सम्बन्धान्तरमपेदेत । स च गुणत्वात् संयोगः सम्बन्धान्तरपेत्रते न समबायोऽग्रुणलादिति युज्यते वक्त्स् अपेनाकारणस तुन्यतात् गुणपरिभाषायासातन्त्रतात्। तसाद्धान्तरं समगयमध्युपगच्छतां प्रसञ्चेतैवानवस्था। प्रसञ्चमानायां चानवस्यायामेकासिद्धौ सर्वासिद्धेद्दीभ्या-मणुभ्यां द्यापुनं नैवोत्पद्येत तस्माद्यसप्रमः परमाणु-कारणगदः। "नित्यमेव च भावात्"स्त्र । अपि च अणवः प्रवित्तस्त्रभावा वा निवृत्तिस्त्रभावा वा उभयस्त्रभावा वा **अनुभयखभावा वाऽभ्य्पमम्योरन् गत्यन्तराभावात् च**त्न-र्जापि नोपपदाते । प्रवित्तस्त्रभावत्वे नित्यमेव प्रवत्ते भी-षात् प्रजयाभावप्रसङ्गः । निष्टत्तिस्त्रभावत्वे ऽपि नित्यमेव निव्न भौवात् सर्गाभावप्रसङ्गः । जभयसभावत्वञ्च विरो-घादसमञ्जसम् । अतुभयस्वभावत्वे त निमित्तवशात् प्रद-सिनिष्टत्योरभ्युपगस्यमानयोरद्वष्टादेनिमित्तस्य नित्यसिन् अतन्त्र त्वे ध्याः हिनित्यप्र-धानाद्मित्यप्रहत्तिप्रसङ्गः । व्यत्तिप्रसङ्गः तस्राद्यस्यस्यम् परमाणुकारण्यादः । "इ-पादिमत्त्वाच विषयीयो दर्शनात्" स्त्र । नावयशनां द्रव्या-णामवयवशीविभज्यमानानां यतः परोविभागो न सन्ध-वित ते चतुर्विधा रूपादिमनः परमाणवश्वतुर्विधस रूपा-